

cruce deponi. Quib enim malignus ille non audeat: quid non presumat impius attēptare. Quod egree manibz de discipulo: hoc iudeoz linguis facere cogitauerat et de xpo. In utroqz tñ sera penitētia ductus. victus et ofusus abscellit. Vtmā abeat filiter et a nobis: eo vincēte qui et in se et in discipulo triūphauit. Faciat ipse ut mereamur nos in hac nra qualicūqz cruce penitētie. quā p ipsius noie tulim⁹ feliciter ofūmari: qui est sup omnia deus benedict⁹ in secula.

De virginibus sermo primus.

Sapientia vincit maliciam. Sicut sapientia sapor boni: ita malicia sapor mali dicitur. Clauus clauo expellitur: ita et praua bonis supuētiis illuminantur. Virtute siquidē et sapiētia p̄ris mediatoris dei et hoim xpo ihsu crucem p nobis subeūte simul cū illo scdm aplm crucifix⁹ est hō noster: ut destruat corpus peccati. Quid ergo dixerim corpus peccati: hoc merito dixerim imaginē quā impēgit et cōfregit lapis excisus de mōte sine manibus: cui⁹ caput aureū et ceterorum mēbzorū fuisse describūtur quedam ex argēto. quedā ex ere. qdā ex ferro: quedam ex luto et ferro. Caput est malicia: quod supius sapore dixim⁹ mali. Vnde p aurū exp̄mitur: quo nimirū sapiētia in sc̄pturis designat. Mediū vero corpis id est pectus et brachia ex argēto fuisse memorat. Argētum est lucidum et sonozū: cui⁹ sonozitas demulcet auditū: et claritas visū oblectat. Vnde p ipm curiositas designat: q in hīs duobz sensibz visu videlicet et auditu maxime viget: qz p ipos ut

pote principaliores. Habet siquidē pacē nobis tranfferendo nos in arcianū sue diuinitatis: qz omnia opā nra opatus est nobis in humilitate sue humanitatis. Si ergo nram salutē opata est humanitas: quid opatur diuinitas. Nostraz pfecto delectatōnem: quia delectatōnel in textera eius usqz in finē. Laborātes igitur in agro paupertatis duo habent irrigua: quibz cordiū irrigat ariditas et terre nre fructificat sterilitas. Absqz harū aquarū refriigerio nulla sane adeū p̄ficiēdi possibilitas: s̄ deficiēdi incuberet necessitas. Cū enī ad te reuersus cōstiteras hinc exasperate potentia maiestatis inde exasperatis p̄tinacia iniquitatis: nōne repente subintraret desperatio: nisi mediatoris dei et hominū hois ihsu xpi incarnatō succurreret et passio. Supuētiis autē seculi tribulatōibz et impugnatiōibz demonis. et eleuatis in planicie mentis tue tēptatōnū pcellis. nōne passioibz hui⁹ t̄pis succūberes. nisi forte futuē glorie spes subleuaret. Si cut ergo apud humanitatē xpi habes merita: ita apud diuinitatē sūt p̄mia: de quoz expectatōe possis in tribulatōibz nō solū respirare s̄ et gloriari: qz nimirū fecit nobiscū misericordiā suā. nō solū remittēs debita. s̄ etiā p̄mittēs p̄mia. Quid retribuā dño: p oibz q̄ retribuit mihi. Pro oibz qdē q̄ mihi aū ouersionē meam tribuit. in ipsa conuersione mea corp⁹ meū et aīaz meā retribuit. imo reddidit. imo me pigritante et renitente ipse a me reuorsit. Ecce autē p oibz q̄ ab initio ouersionis mee mihi tribuit opūctōem vicz laudarū. deuotiōnez meditātōnum. consolationem in laboribz: delecta-

tionem in meditationibus: per his inquam
et innumeris alijs beneficijs quid ei
rursus retribuam? Qui totum debet: quid
ulteri respondere habeo? Calicem salu-
taris accipiam. et nomen domini inuoca-
bo. Quid est calicem accipiam? Anima
mea desiderabat te in nocte: sed et
spiritus meus in precoribus meis. Nomen
tuum et memoriale tuum in desiderio
anime. Nomen saluatoris mei. Fres-
mei. carnis mee. sanguinis mei. no-
men a seculis absconditum. nomen mi-
rabile. nomen ineffabile. nomen in-
estimabile: imo eo mirabilius. quo
inestimabilius: eo magis gratum quam
tuitum. Hoc inquam nomen non tam viuente
me labijs meis laudabo: sed iam non viuente
te me viuente vero in me christo. sicut
adipem et pinguedine repleat anima
mea: ut non solum exterioribus labijs in-
uocem nomen domini. Quicunque non voca-
uerit sed inuocauerit nomen domini salu-
erit. Non autem solum nomen. sed et memo-
riale passionis eius semper sit in desi-
derio anime mee ut passionis eius par-
ticeps efficiar: si quomodo agnos-
cere potero sicut et agnitus sum.
Sic ergo calicem eius accipiam: quia mo-
nimeta passionis sue in anime mee fi-
ni. intra memorie mee cellas semper re-
uoluam. Aspiciam regem salomonem in
byademate: quo coronauit eum mater
sua. Aspiciam eum ligatum flagellatum
osputum. saturatum opprobrijs: clauis
que confixum. Aspiciam in huius deserto
exilij serpente eneu super columna crucis
exaltatum. ut serpentes qui me mor-
tali moriantur: quia nullus qui credit in
eum peribit: sed habebit vitam eternam.
Deest alia patientis et morientis domini
mei memoralia. memorie mee artibus
comedabo: et ad os cogitationis re-
uocans ruminabo diutius: ut impin-
guar deuotius. Nec inquam crucis et

passionis eius insignia sint presentia ve-
leua eius dilectionis quam nemo unquam ma-
iorem habuit. sit sub capite meo. ne
videlicet mens mea ad carnalia incur-
uetur desideria: donec dextera diui-
nitatis eius amplectatur me ut ab-
sorbeat hoc quod mortale est a vita:
et mortale hoc immortalitatem et in-
corruptibile hoc induat in corrup-
torem. Leua in hoc loco humanitatem
eius accipio: in qua nobis exhibuit
caritatem ut diximus. qua nemo maio-
rem habet: ponens animam suam etiam pro
inimicis suis. Dextera est diuinitas:
qua desidero amplexari et circunda-
ri. Tunc enim satiatus inquit cum appa-
ruerit gloria tua: et adimplebis me le-
ticia cum vultu tuo: quia delectationes
in dextera tua usque in finem. Ceterum
quatum dextera sinistre precellit.
quatum vicem eterna caducis. incor-
ruptibilia corruptibilibus. mortalia
mortalibus: tamen necesse est precellere
caritatem quam nobis exhibiturus
est in gloria sue diuinitatis: caritati
quam nobis exhibuit in miseria sue hu-
manitatis. Nunc enim et oculus vidit
et auris audiuit et in cor hominis ascen-
dit: quod preparauit diligenter se. Que
tamen est illa caritas? Audi. Licet
maioris hac dilectione nemo habet
animam ut quis ponat pro amicis suis:
ipse tamen suam posuit pro inimicis. Cum
enim adhuc inimici essemus: reconcilia-
uit nos deo in sanguine suo. Si hoc
fecit homo: quid faciet deus? Si hoc fecit
pauper: quid faciet diues? Si hoc fecit
pro inimicis: quid faciet pro amicis? Si
hoc fecit in via: quid faciet in patria?
Si hoc fecit in exilio: quid faciet in pa-
latio? Si hoc fecit in eravbi sui eum non
recipiunt: quid faciet in celo ubi ei om-
nes obediunt? Si quandoque fugge-
stionibus dyaboli vel importunis carnis

nostre clamoribus ab curam carnis
in desideriis pagēdā reuocem. anxie
tates xp̄ierucisq; suppliciu ponam⁹
p̄ ocul⁹: et cōfestim ip̄a nos docebit
expiencia qđ sēserit ap̄lus cū dixit.
Virtū crucis his qui salui fiūt vir
tus dei est: et mihi absit glari nisi in
cruce dñi nostri ih̄esu xp̄i. **Quare:**
Quia sicut fluit cera a facie ignis:
sic peūt oēs imūditie a facie crucis
Dei siquidē infirmitas nostra est fō
ditudo: et in stulticia ei⁹ facti sum⁹
sapientes. **Ne** enī mūd⁹ nō cognouit
i sapiētia deū: placuit dō p̄ stulticiā
p̄dicatōis saluos facere credētes.
Verbum caro factū est: et habitas
uit in nobis. **Caro** factus ē carnali
bus: sicut spūs angelicis spiritibus.
Agnoscat eū caro in carne: homo
in homine. **Agnoscat** in quā et imi
tetur ut eum videre mereat in ma
iestate: qz p̄humilitatē ptinget ad
sublimitatē. **Si** enī opatim⁹ et cōreg
nabim⁹: si cōmorim⁹ et cōuiuemus.
Agnoscamus eū in quā secūdū car
nem: donec calcatis motib⁹ carnis et
omib⁹ extinctis vel deuictis carna
libus desideriis possum⁹ dicere cum
ap̄lo. **Et** si cognouimus eum secun
dum carnē s̄ iam nō nouimus. **Licet**
enī gloriofū sit videre vel in memo
ria habere etiā secūdum carnē spe
ciosum forma p̄re filiis hominū: ma
gis tamen p̄ponitur nobis caro ei⁹
ad meliā q̄ ab gloriā: ad necessita
tem q̄ ad beatitudinē. **Altera** siq;
de⁹ collata est beatitudo anime: cui
nihil creati sufficere potest: etiā si
cum terza celū possideret. **Nec** facia
ri potest ei⁹ cupiditas: donec eū ha
beat cuius ymago est: qui solus po
test implē angelos cupiditatis sue.
Sicut autē mediator n̄r⁹ duas natu
ras humanitatē vicz et diuinitatē

coniunxit in vna persona: ita singula
eius opa ab hac siue illā necesse est
ptinere naturā. **Ab** hac siquidē mi
seria: s̄ ab illā p̄tinet potētia. **Quic**
qđ s̄ misere passus ē: ex hōie orra
xit. **Quic** qđ potēter opat⁹ ē: a p̄re
habuit. **Humilitate** igit et diuinita
te alteriusc⁹ positis duo habēs me
dia passionem et resurrectionē: illa
est misericordie et miserie: ista ē po
tentie. **Vis** annunciari inter pennas
colūbe id est inter p̄fectos sancte
ecclesie: quoz videlicet exēpli infir
mi roboratur. deprelli subleuatur.
tormentis necesse est inter medios ele
ros id est inter passionē et resurre
ctionem: hinc stipatus fructib⁹: hinc
fultus floribus. **Fructus** ab passio
nem: flores eb resurrectionē p̄tinet.
Que seminauerit homo: hec et me
tet. **Qui** seminat in carne: de carne
metet corruptōnem. **Seminauit** ve
tus homo in carne: messuit postmo
dū corruptōnem. **Quas** Passionē xp̄i
Nisi enī vetus homo trāsgredetur:
nouus non patere. **O** p̄fundū et i
scrutabile retemptōis nostre con
siliū. **Vere:** diligētib⁹ deū om̄ia co
opatur in bonū. **Domine** ih̄esu xp̄e
si in obediētia ade coopata est nob̄
in bonū: et tantum tamq̄ mirificus
bonū: ut tu fieres corruptibilis: tua
obediētia in qđ bonū nobis coopas
tur. **Profecto** ut homo fiat incorru
ptibilis. **Si** seminātes in carne tuas
messimus corruptōnem: seminātes
in spū nostrā metemus incorruptio
nem. **Omniū** ergo tpoz que subcō
uersatōne veteris hominis trālegi
mus fruct⁹ noster est passio xp̄i: cui
debemus ofigurari: mortificationem
eius circūferentes in carne n̄ra mor
tali. **Vnde** sicut ab initio cōuersatō
nis ita et ab initio p̄dicationis sue

apposuit nobis penitentiam: agite
inquit penitentiam: quoniam appropinquabit
regnum celorum. Magna refectio
nem senserat: qui de fructu penitentie
dicebat. Fuernnt mihi lacrimae
meae panes die ac nocte. Et alibi.
Cibavit nos pane lacrimarum et po-
tum dabit nobis in lacrimis in men-
sura. Et iterum. Potasti nos vino com-
punctionis. Quare ergo non dixerim
penitentiam messes vel fructum: quae
panis vocatur et vinum? Fructus iste
amarus est: sed salubris: quia peniten-
tia amara est quidem ad tollenda
dum: saluberrima autem ad conualescere
dum. Proinde fidelis anima quae re-
tro sunt obliuisci desideras et ad an-
teriora extendi his fructibus stipa-
ri et roborari desideret: quatenus ip-
sis interpositis ad secularia deside-
ria carnisque illecebras non possit re-
flecti. Sicut autem temporalitatem vetustas
nostre reuolutes finem eius et fru-
ctum habemus penitentiam: ita eternis
tatem nouitatis nostre meditando
percurreres: quando gaudio senti-
mus flagrantiam: quae merito floribus
comparatur: quia viso flore spes fru-
ctus concipitur: sicut et per horum pre-
gustationem gaudio certius aiamur
ad expectationem futurorum. Quod
enim non videmus speramus: unde et per
patientiam expectamus. Temporis
ergo penitentiae fructus est compunctio:
eius futuri flos est deuotio. Dormis
as ergo necesse est inter medios cle-
ros: id est inter passionem et resurre-
ctionem: inter fructum et florem: inter
compunctionem et deuotionem. Qui sunt
qui dormiunt. Qui flent tanquam non fle-
tes: qui gaudent tanquam non gaudentes:
qui uidentur in mundo tanquam non uideantur:
qui ut seductores et ueraces: si-
cut qui ignoti et cogniti: per ignomi-

niam et bonam famam: tam prospera
quam aduersa huius uite transeunt: ac si
non sentiunt. Beatus etiam populus.
cui etiam in hoc mundo relictus est sab-
baticus. Qui dormit expositus est
nullam sui curam gerens: et tamen quies-
cit. Ita et nos omnem sollicitudinem
nostram in eum precipientes tam in ad-
uersis quam prosperis exponamur: tam
per plana quam per aspera ducatu illius com-
gratulantes: qui ideo inclinauit ce-
los et descendit: ut reduceret nos in
uiam rectam: ut de loco peregrina-
tionis iremus in ciuitatem habitatio-
nis. Si ista uia ardua est et stricta ne
deficias: quia eo tutior et rectior est.
Porro praeuius cuius fortis et pius
est paratus: utique in defectu tuo te
sacris in humeris collocare et te por-
tare ad gregem: quia dux et dominus
tuus est: ipse etiam et asinus tuus est.
Isachar asinus fortis: et postero-
ra dorsum eius in pallore auri. Ipse dor-
sum nostrum cui imponentur onera
ceteris membris importabilia: sicut et
hædus noster emissarius ipse est cui
imposita sunt peccata nostra: quia ue-
re languores nostros ipse tulit: et do-
lores nostros ipse portauit. Hinc er-
go in memoria reuoluentes passio-
nem christi: omnia benedictionem mundi ut
stercora reputemus: ut passionibus
christi conformemur: inde spe tenentes
firmiter gloriam resurrectionis ne
deficiamus sed gloriemur in tribula-
tionibus: quia passionibus huius temporis adi-
gine non sunt ad futuram gloriam quam re-
uelabit in nobis. Ager ergo paup-
eris merito plenus dicitur: quem si-
mul et uer decorat floribus: et autem
nus replet fructibus. Cui merito pa-
ter comparat filium suum dicens. Ecce
odor filii mei: sicut odor agri pleni.
In quo nimirum omnis perfectio pauperis

tatis et virtutum plenitudo super
abundauit: ita ut de plenitudine ei
us omnes accipemus. **C**ū enī diues
esset: propter nos factus est egenus:
ut illius dicaremur inopia. **A**ger
iste aquis irriguus. floribus refoles
et abundans fructibus thesaurū ha
bet in se absconditū: videlicet omniē
tiam carnis. **P**reciosus siquidē the
saurus est possidere vas suū in san
ctificatione et honore: non in passio
ne desiderij sicut gentes que igno
rant deum. **N**oli querere thesaurū
hūc inter spinas et tribulos secula
ris illecebre: nec in filiis rubidatis
atque. **N**on enī in filia: sed in agro
absconditū ē. **Q**ueras in agro ubi
saturatur ligna campi et ubi pas
seres edificat: id est ubi incōtinē
tes resipiscunt dignos penitentie fru
ctus facientes prole gignunt nō sibi
tantū sed et alijs proficiētes. **C**onti
nētias tibi credas necessariā ut spi
ritus sanctus fiat in te fons aq̄ sa
lientis in vitā eternā. **A**qua non
sursum salit: sed de sursum necesse ē
ut veniat. **O**mnē datum optimū
et omne bonum perfectum desur
sum est: descendens a patre lu
minis. **E**rgo quod salit in vitam
eternā: a vita eterna perfectio descē
dit. **V**nde licet aqua de sursum ueniat:
nisi omniētē et integrū habeat du
catum sursum non redit: sed diffuit.
Descēdit in te spūs sanctus: uiuifi
cauit animā tuā: ut in te saliat in
vitā eternā. **C**ōtinēs necesse est ut
sit corpus tuū. quatenus obtures
aures tuas ne audias sanguinē et
claudas oculos tuos ne videas ma
lum: ne grā de superis tibi collata. p
minus circūspectos sensus foris ef
fluat: spū tuo diffusio in vanitatem
et infamias falsas. **N**ota aliud esse

cōtinētem: aliud castū. **L**uxoriosus
et castus sibi repugnāt. **L**uxoriosus
est motus sentire et motibus cōsentire.
Casti est nec motus sentire: nec mo
tibus cōsentire. **C**ōtinēs est in me
dio utrobique sumēs participiū: cuius
altero cōmune habēs motus senti
re: cū altero motibus nō cōsentire. **I**ste
existens in medio domus dei: si luxu
rioso sursum vero collatū publico:
et si non in mūdicia cordis pambu
lat: tamen in innocentia cordis de
cantat misericordiam et iudiciū. **I**udiciū
quod motus sentiat: misericordiam quod
motibus non cōsentiat. **I**ste nolens
dimittere angelū magni cōsiliij in
cipiente aurore noue lucis sed potens
obnixē benedictōem pseuerantē:
et si non omnino priuari: claudicari
tamē meretur altero pede. **Q**ui sunt
duo pedes. **M**otus sentire: et mo
tibus nō cōsentire. **I**llud est natu
rale: istud est criminale. **L**icet ergo
nondū ignorare possit prauos mo
tus desideriorum sed adhuc in ipso vi
geat pes iste: per grām tamen sus
perne benedictōis ita enervatur i
ipso pes cōsensūs: quatenus et si ip
se trahat ipsi tamē inniti nō possit.
Non est omnino sine eo: quia repēti
na cogitatione cōcurrit multotiens
quebā delectatō: que tamen cū sen
titur gemitū magis quā cōsensū ex
torquet. **I**nuento huiusmodi thesau
ro in agro paupertatis ut in tuā the
saurus redigatur possessionē: vade
et vete omnia que habes: et eme a
grū illū. **Q**uid est vete omnia quod ha
bes. **A**brenuncia omnibus quod possides.
exiens ad ille suū extra castra ut por
tes improprium crucis eius: quis tū
te humilitatis merito de nemore
exiens in quo inuolute sunt semite im
pioz quod in circuitu ambulāt. agrus

que p̄xim⁹ possideas in quo abie-
ctis occupat om̄ib⁹ curisq; secularib⁹
corpore cōposito et corde dilatato
curras alacer viāz mādatoꝝ dei:
que quidē desiderabilia sūt et dulcio-
ra sup̄ mel et fauū. **Quare?** Quia in
custodiēdis illis retributio multa.
Plane multa: q; custodiētib⁹ ea de-
betur vita eterna. **Vnde veritas:** si
vis inquit venire ad vitā: serua mā-
data. **In hoc gradu continentie** in q̄
refrenas quod delectat et quod nō
delectat oparis: magna tibi incum-
bit tribulatio: q; dū voluntati tue
repugnat ratio: bellū geritur inte-
stīnū. **Noli ergo torpere** sed leues
oculos tuos ad eū qui habitat i ce-
lis: a quo venit tibi auxiliū ut nō so-
lū pmanas s; etiā gloriēris in tri-
bulatōnib⁹. **Quod tñ aliter nō fit:**
nisi tibi sapiat deus. **Queras ergo**
necesse est sapiētiam p̄ quā tibi sa-
piat deus et mūdus desipiat: q̄ per
p̄ciosaz signatur māgaritā. quā q̄
inuenit homo abie et vendit vniuer-
sa que habet: et emit eā. **Vtmā gū-**
stares? sentires q̄ dulcis est dñs:
vtnā gustares panē qui de celo de-
scendit habētem om̄e delectamētū
et suauitatem saporis: p̄fecto si qd̄
haberes venderes et cōparares eā
Quid tñ habes v̄dere qui oīa que
possidebis v̄didisti i. **ap̄ agrū pau-**
peratis cōpandū. in quo thesaurum
inueneras continentie? **Vide ne forte**
duplex sit possessio tua: vna interi-
or: altera exterior. **Exterior:** est se-
cularis facultas: interior: est app̄ia
volūtas. **Secularib⁹ facultatib⁹** ab-
renūciasti exiens ad ih̄sū extra ca-
stra hui⁹ seculi: adhuc tñ rudis et
vetustis tenebris obuolut⁹ app̄ie vo-
lūtatē tue viciū n̄ intellexeras: q̄ p̄-
fecto nō relinquit quotiēs fit exte-

rior: abrenūciatio. **Citius enī et les-**
uius relinquit facultas: q̄ cupiditas
amittat. **Vnde dñs nō quos**
cunq; paupes: s; pauper spū dicit es-
se brōs. **Qui sūt illi?** Nō oēs vtiq; q̄
habēt paupertatē: s; qui amant pau-
ptatem. **Parū ergo om̄ino imo ni-**
hil p̄dest exterior: abrenūciatio si-
ne interiori vel comitātē vel suble-
quēte. **Propria** siquidē volūtas deuz
impugnat: et aduersus eum extol-
litur. **Ipe est** que parabisū spoliāt
et dītat infernū: que sāguinem xp̄i
euacuat: et dītōm dyaboli subiugat
mūdū. **Vide qualiter app̄ia volūtas**
aduersetur deo. **Nemo potest** duo-
bus dñis seruire. **Nō poteris** obedi-
re simul et diuine et app̄ie volūtatē
Si enī volūtas tua volūtatē diuine
discordat iā nō app̄ia est s; cōmunis:
nō tñ est hoīs: sed hoīs et dei. **Cete-**
rū volūtatē dei ex debito creatōnis
tue necessario es obnoxius. **Quare?**
Quia sola volūtas dei certa est qua-
re creauerit et recreauerit te de⁹: sic
ait ap̄ls. **Volūtarie** genuit nos v̄-
tū veritatis. **Facis quod debes:** dū
obedis ei. **Debitū etiā v̄tutis pensū**
psoluis: dum eius volūtatē habes
in desiderio: et suas in obsequio. **Ec-**
ce autē fallente dyabolo et sensib⁹
tuis. seculo lenocināte ad ea q̄ fo-
ris sūt curiosē egrederis: ad quoz
delectatōem dum app̄ie voluntatis
attraheris cōcupiscētia quodāmo-
do abrenūcias deo: ac si abnegans
bīceres. **Ducisq; te colui.** volūtatē
tuā feci: s; nullā in me detnceps ha-
beas fiduciā: quia alij dñō seruire fi-
demq; seruare proposui. **Ecce app̄ie vo-**
lūtatē iniquitate abnegasti deum
tuū: s; necdū sufficit tibi ip̄a nega-
tio quinimo impudētissimus p̄cedo
subleq̄nter effectus in possessiones

eius violenter de bacharis: tam ali-
mentis quam indumentis que parauit
non deceptoribus fuitoribus suis ad ta-
te maiestatis iniuriam impudenter ab-
utens. Si in ministerio es nihil ome-
dis nichil bibis. nullo in dueris quod
prius non auferas: dumque de sacrario
victualia rapis latrocinio sacrile-
gium iugis: accedis tamen ad altare et deo
inimicum corpus et sanguinem tractas
nichil in te criminale reperis: qui si ve-
ritas subtiliter indagat deum negat
se commiseris: ac latro pharis ac sa-
crilegus. Sequitur tercium quod grauissi-
mum est: quem abnegasti. quem de preda
tutus es. ad ultimum moliris occidere.
Permanes enim in iniquitate tua pec-
catum tuum vis esse impunitum: in quo
deum vis esse iniustum. Exigit enim iusti-
cia eius ut unicuique reddat secundum
opera sua. Qui enim deum vult esse iustum:
vult deum non esse deum. Et qui de deo
rat non esse deum: nonne quantum
in eo est ipse deum occidit. Proinde qui
redebisti exteriori possessione tuam
ut abscondatur in agro regularis
discipline thesaurum otinencie emens:
vade et vende interiori proprietatem
longe perfectio grauiores ad relinque-
dum et omnino periculosam ad retinen-
dum ut periculosam margaritam sapientie
compares: quam qui inuenit beatus
si tenuerit eam. Vis eam habere: Ser-
ua mandata. Sic enim scriptum est. Con-
cupisti sapientiam. serua mandata: et
dominus dabit illam tibi. Impete igitur
obedientiam: et recipies sapientiam.
Quomodo enim possumus deo place-
re aut ipse nobis sapere: si eius manda-
tis contempserimus obedire. Vnde in-
terrogati in euangelio diuina conti-
nuo mandata adulescenti promittunt sua
da: ostendit in nobis facienda eius vo-
luntate: a quo eternam speramus retri-

butorem. Propter quod dicit. Non
omnis qui dicit michi domine domine: intra-
bit in regnum celorum. Et alibi. Quid vo-
catis me domine domine: et non facitis quod di-
co. Hoc ordie debes pergere. Conti-
nere non potes in seculo. fuge seculum
et apprehende disciplinam: ubi per-
fecto muenies otinenciam. Iugulatis
postmodum per confessionem carnalibus de-
siderijs de vicinis anime poteris liberius
iudicare: de quorum radicibus flagito-
rum pullulat furculi: et in perfectum
turpitudinis corpus excrescut. Dece-
atque vicia. spiritualia neque vocat apo-
stolus: que parum discernere poterat
dum carnalibus occupaberis deside-
rijs: et in eis que fons sunt delecta-
beris. Postquam ergo exteriori delecta-
tationem amiseris: nisi senseris inte-
riori diu stare non poteris. Que est
illa. Visitatio sancti spiritus. Hanc tibi
auferri inuenies per apertam volun-
tatem. Vnde eam mandatis dei dilige-
ter obediendo: et per ea inuenies vi-
tam eternam. Dicit enim veritas. Si vis
ad vitam venire: sua mandata. Ecce
habes otinenciam qua corpus tuum pos-
sideas in sanctificationem: habes sapien-
tiam qua deo placeas in deuotione. Ha-
bes aliquid tibi. habes aliquid deo: sed
quid habes proximo. Quid est quod dicit
apostolus: siue sobrii sumus vobis siue ex-
cedimus deos. Quibus loquimur. Proxi-
mo loquimur. Qui ergo excessum suum
dat deo. sobrietatem suam proximo: quod si
ibi retinet. Caritas non querit quod sua
fuit. Quare. Quia non est egena: et
habere superabundat. Ita et tu necesse
est habere aliquid ab opere proximi: ut per
bes quod sit voluntas dei bona et beneplac-
ces et perfecta. Probas in te voluntatem
dei bonam per otinenciam. beneplacetem
per sapientiam: restat ut perbes perfectam per
misericordiam: quod quidem significat per sage-

nā missāz in mare et ex omni genere
piscū aggregantē. **S**agena siquēz
misericordie p mare fratne carita-
tis trahit et bonos et malos pisces
id est tā amaras q̄ dulces affectio-
nes trahit. omibz se oformans. et
oim in se tam adūsa q̄ psp̄era tra-
ciēs. Flēs cū flētibz. gaudēs cū gau-
dētibz. q̄ tādē veniēs ab lit⁹ q̄n vicz
te fuitute corpis hui⁹ liberabit in
libratē glē filioz. dēi q̄cqd amarū
q̄cqd triste. q̄cqd adūfū ē. destruet
et exuet. cui nimirū erit leticia et lux
ei lucebit ppetua. **N**ō aggregatōez
mare dixerim nō tibi videat absur-
dum. q̄ nimirū flāte aura tēptatio-
nis pcellis tēptatōnū multotiens
elidit. **I**n q̄ sūt q̄ plures q̄ ascēdūt
usqz ad celos psumēdo et descēdūt
usqz ad abissos desperātō: quorum
aia in ipis tabescēte turbatur et mo-
uētur sic ebrii. et omis sapiētia imo-
scia eoz deuorat. **S**ic licz mirabilē
elatōes maris mirabilis tñ in altis
bñs. q̄ et si q̄nqz in naui dormire su-
stineat nouit tñ surgere i tpe opor-
tuno. et eo impante fluctibz et ma-
ri redit trāquillitas magna. **A**d in-
ueniēdos fines sapiētie ut apofui-
mus tres posuim⁹ pabolā euāgeli-
cas easqz put dñs dedit exposuim⁹:
primā de thesauro. secundā de mar-
gariis. terciā de sagena: iam vero
deuicta tāte caliginis dēfiteate pa-
tet quō sapiētia attingat a fine us-
qz ad finē fortiter. **S**ane scdm q̄ p-
cessimus. sapiētia q̄ si mediū locū te-
net. habēs lōmc oimētiā: inde mise-
ricordiā. **A**ttingit aut mō ab istaz
mōdo ad illā. Fortitudinēz vtrimqz
ministrās. **L**uxuria siquidē impug-
nat oimētiā: auaricia miscdiā. **L**ux-
uria flagitiū ē: auaricia spūalis ne-
quicia. **N**ī illud viciūz corpis: istud

anime. **V**ide qz nullum est peccatū
q̄d ita inquinat corpus sic luxuria.
Omē enī peccatū q̄d fecerit hō exē
corpus suū est: q̄ autē fornicatur in
corpus suū peccat. **S**iliter sup omē
peccatū auaricia inqnat aiam. **N**ī
et ydoloz fuitus dī. **I**ncuruat enī
ad infirma et egena elemēta aiaz:
q̄ soli creatori su bicta ceteris re-
bus deberet pesse. **Q**ui ergo pseue-
rāt in oimētiā affultus sētiūt luxu-
rie: s̄ apud sapiētia fortitudinem
inueniūt resistendi. **P**er hoc enī q̄
eīs sapit deus et gustare q̄nqz me-
rētur q̄ dulcis ē dñs illā infelicissī-
mā et fetētissimā dulcedinē luxurie
respuūt: et apud eū inueniūt refri-
geriū: cui⁹ apud se habent desiderii-
um. **S**imiliē auaricia subuertere niti-
tur miscdiā et quasi sub specie bo-
ni res monasterij p̄hibet vēdere. p
necessitatibz infirmoz: ac si corruē-
re debeat monasteriū. si cura susci-
piat infirmoz. **S**ic quibz sapit deus
nō adeo sapit terrena substātia: q̄n
infirmis cōpatiātur. **A**uaricia aut
bū ingerit supfuitates vult necessi-
tates refecare: s̄ sagena miscdiē q̄
fit ex filis opassionis et impēdit ca-
ritatē in necessitatibz inueniēdis: et
habet discretōem in supfluitatibz
reiciēdis. **D**at itaqz sapiētia virtu-
tē et fortitudinē plebis sue: v̄tutem
otra auariciā. Fortitudinē otra lux-
uriā: et tñ in tot pturbatōes tme-
tot angustias disponit vt diligētis-
bus deū oia coopenē in bonū.

Sermo .ij. vnde supra.

Lectō s̄cti euāgelij: scd3 matheū
In illo tpe dixit ih̄sus discipulis suis
pabolā hāc. **S**imile ē regnū celoz:
decē v̄ginibz: q̄ accipiētes lāpades
suas exierūt obuiā sponso et sponse
Et reliqua.

**Omelia beati bernhardi abbatis:
de eadem lectione.**

Sponsus xpus est ad cuius vo-
cem q̄ amicus est stat et au-
dit et gaudio gaudet ap̄ter
vocem sp̄si: hinc nos despōdit apo-
stolus qui ait. Despōdi vos vni viro
vḡmē castā exhibere xpo. Timeo
aut̄ q̄ nō possit hoc facē q̄d spon-
dit: id est animā tuā exhibere xpo
vḡmē et vḡmē castam. Castam
addit: quia sunt quedā vḡmes cor-
pore qui cogitatōe de uirginitate
et suauem olentē uirginitatis flo-
rem libidinosē affectōis pudore cō-
tamināt. Et hēc quidē fatuis q̄nq̄
vḡmibz designātur: quas nō recte
intentōis affectus infatuat. Vir-
go xpus est et vḡmis fili⁹ et virgi-
nē cōiugez vult habere: tu si habes
angelicā plus dico vobis xpi m̄ris:
q̄ siue gratiā hilaresce. tripudia:
et in amplexu xpi festinabūda ge-
sties illud amatorū clama suspīrās
Osculetur me osculo oris sui. Spon-
sa ergo es ih̄u xpi: s̄ tuū nomē dili-
gēter attende. Sponse vel sponsi no-
men ab eo q̄d est spondere grāma-
tici deriuāt. Dicūtur aut̄ sponsus et
sponsa q̄ se sibi alterutrū spōdēt:
vt nec ille nec illa altēi nubat. Por-
ro inter diē despōsatiōis hui⁹ inter-
ponitur alioñ breue spaciū aliqñ et
pductū: et n̄ definita ac denotata
est dies qua debeāt cōuenire: quod
quidē sapiēter atq̄ utiliter statu-
tum est: vt interim mutu⁹ amor au-
geat et crescat: et impatiēs deside-
riū cupite copule quo amplius
differtur ignescat. Et q̄ iuxta sa-
lustiū cupiētī anime nihil satis festi-
natur: diem dictarū nuptiarū ape-
rantius esse desiderāt. Sed iacob p-
rachel septēnum a die despōsatiōis
nisi labore defubat: cubat sub bīuo.

gelu alget. solibz vritur: nec tanti
ac tam diuturni laboris amator ve-
hemens cedit iniurie. Quorsū autē
istas? Vt et tu si iam sponsa xpi es
ardeas amore: estua desiderio: anhe-
la suspīrīs: dum tardat dies copu-
le occupite. Ait q̄dam. Palleat oīs
amās: ut palloz et macies sint amo-
ris signa certissima. Quid tibi cum
lautioribz epulis? Quid tibi cū vi-
no? Non est is monachorū: epulens
splendide ciues babilonis. Si te vi-
derit ob amorē suū sp̄sus macesce-
re: si palefcere. si calefcere impari-
etī desiderio: accelēabit copule diē:
offeret oscula: iūget amplex⁹. O le-
tam diē nuptiarū. O felicem sp̄sā
tali coniugio. Carpe oscula beata
sponsa: iunge amplexus: canta. Ec-
ce q̄d occupui iā videō: q̄d amari iā
teneo: ip̄i sū iūcta i celis: quē in trīs-
politea tota deuotōe dilexi. Sile ē re-
gnum celorū tecez virginitas: quas
rex celorū si sibi cum lampadibz lu-
minosis occurrerint in illū celestez
thalamū irasale cubiculū introdu-
cet. Sed quid facim⁹? quia quinq̄
sūt facie et quinq̄ prudētes. Pu-
to aut̄ q̄ et plures et prudentiū nu-
merū longe superet multiplicitas fa-
tuarū: ceterū oēs acceptis lāpadi-
bus exierūt obuiā sponso et sponsa
Exierunt. Vnde exierunt? Plane da-
substantia et seculari ouersatōe: iux-
ta illud. Recedite exite inde: et im-
mūdū ne tetigeritis. audit et abra-
hā. Exi de era tua: et de cognatōe
tua: et de domo patris tui. Loth q̄ de
sodomis exire p̄cipiē et retrospicere
prohibet: ne pater cū sodomitis arde-
tibus inuoluat incendio. S̄ q̄d dixit
ad angelū. Est ciuitas is iuxta: ab
quā possū ofugere pua et saluari i
ea. Nunq̄d nō mobicu est: et uiuet
aīa mea. Ciuitas pua et iuxta: is est

non longe a seculo in qua loth ar-
denee sodomia saluatur. monasteriū
est. **P**uquid nō modica est respectu
illius mūdi latitudinē occupās. po-
pulosa valde et malitiosa. cupidita-
tis libidinis flagrat incēdio. **E**xi-
mus inde et ad paruā ciuitatē q̄ iux-
ta est ofugimus: ardētem cū ciuibz
suis sodomā relinquētes. **S**aluato-
r inquit in ea. **P**lane saluabimur in ci-
uitacula ista: si nō respexerimus re-
ero: si flāmatīs sodomē que iuxta iu-
ste ardet nō nos apprehēderint. nō
nos incenderint fauilla caduce. **D**e
hac sodomia exierūt v̄gines obuiaz
sponso et sponse: longe est enī a vir-
ginibz flāma sodomorū. **E**xierunt
autē cū lampadibz lūtos habentes
p̄inctos et lucernas in manibz ar-
dentes: vt et castitatis cingulū as-
tringatur in corpore: et ad vtilitatez
proximi glām p̄is lux exempli cla-
reat in opatōne. **S**ic geteon in la-
gunculis lampades occultans s̄ in
hora certaminis fractis vasculis de-
mōstrant. repentina luce hostes ter-
ruit: et vertit in fugā. **T**errētur enī
principes tenebrarū visa luce bono-
rū operū: q̄ stare ante lucē tenebre
nō possunt. **P**rudentes enī v̄gines
acceperūt oleū in vasis suis cū lam-
padibz. **V**ide prudentiā virginum
istarū: sciebāt noctē fore productā
et nesciētes qua hora noctis sp̄s
veniret: nō cōtente oleo lampadū
etiā in vasis oleū sumunt: ut si forte
illud qđ erat i lampadibz annihila-
retur et deficeret. de eo qđ in vasis
reposuerāt ad custodiā luminis lā-
pades implerēt. **O**leū in lampade ē
opus bonū in manifestatōne: s̄ duz
videt a proximis claritas operis duz
miratur et laudat extollitur plerū
qđ resurgit elatus ammō opātis:

et dum in se et nō in b̄no glāf. lu-
men lampadis anullatur: et carnes
fomento cōgruo lampas que corā
hoibz clare lucet: corā d̄no tene-
braf. **P**rudētes vero v̄gines oleuz
p̄ter qđ in lāpadibz habēt ad ole-
um in vasis reponūt: q̄ nimirū san-
cte anime dū sp̄s sui p̄stolatur ad
uētum. dū toto desiderio ei clamāt
quotidie adueniat regnū tuū. p̄ter
illa opa que proximis lucent ad dei
gloriā videt aliqua in occulto vbi
sōlus pater videt opa faciunt: vt si
forte illa q̄ cōspicua et clara sunt.
flatus laudis humane extinxerit:
oleū occulte cōsciētie suffraget. **N**ec
est gloria filie regū ab intus: dum
plus de oleo quod in vasis cōsciētie
delucescit q̄ de eo qđ lucet de foris
gloriaf: perisse estimet omne qđ cer-
nitur: nec dignū iudicat remunera-
tione qđ fauores hoim psequūtur.
Latēter igit q̄ p̄ualet opaf: petit se-
cretum. oratōibz pulsāt celū. Fun-
dit lacrimas testis amoris: et cū di-
lecto illo suo suspirio gemituq; fa-
bulat. **N**ec ē gloria s̄ ab intus: s̄ in-
uisa filie regū et amice. **H**oc oleum
fatue v̄gines nō habent: q̄ nisi ad-
mitore vane glorie et fauores hoim
bona opantur. **H**oc oleū in q̄ pru-
dentes cōfidūt in abditis cōscientia-
rū vasculis reponūt. **M**orā autē fa-
ciēte sponso dormitauerūt homines
et dormierūt. **D**ormiūt v̄gines bone
in d̄no: et in xp̄i pectore dulce reclī-
natoriū habētes mane illud vltimū
p̄stolantes. **M**ane inquit astabo tibi
et videbo. **Q**uā iocundo interim
sopore sopiūtur: quāz caro in spe re-
quiescit: et in spe sp̄s hilarescit. **L**i-
bet inter is meminisse qđ s̄c̄t⁹ ger-
manus pontifex antihiodorēsis ro-
mā petens cū ed: iam deuisset. ad

tumulū sancti cassiani diuertit: quē
pprio vocans nomine. quid inquit
agis frater carissime? Et ille de tu-
mulo dulci inquit in pace requiesco
et aduētum redēptoris expecto.
Ecce prudentiū virgīnū somnus: q̄
bus celicus dicit spūs vt requiescāt
a laboribz suis. **N**ō aut̄ is fatuis vir-
gīnibus dicit: nec talis interim so-
por eorū. **N**eq; enī a laboribz quatū
caro videt corruptōem ut ingredi
atur putredo in ossibus earū: ⁊ sub-
ter eas scateat. **E**t hoc quidē caro
Anima vero sepulta ī inferno quō
dormit oturbata q̄ in tormētis posi-
ta aret siti: nec sperat guttā refri-
gerij et resurrectōis diē et aduētū
iudicij male sibi oscia parescit. **D**or-
mitauerūt igitur omnes et dormi-
erunt. **M**edia aut̄ nocte clamor fa-
ctus est. **E**cce sponsus venit: exite
obuiā ei. **O** clamorē prudētibz virgī-
nibz oīm modulatōe. oīmibz modu-
lis dulciore. **E**cce spōsus venit. **P**u-
tas vox ista est filij dei: quā cum ve-
neris beata illa hora. omēs q̄ in mo-
numētis sūt audient: et qui audie-
runt uiuēt. **D**ñe ih̄u xp̄e fili dei uiu-
ba in illa hora auditui meo gaudiū
et leticiā: ⁊ exultabūt ossa humiliata
Non timeā tūc queso dñe ab audi-
cōe mala quā audituri sunt quibus
dicturus es: ite maledicti in ignem
eternū. **E**rit fortassis vox ista illius
tubātis archāgeli. in cuius voce ⁊
in nouissima tuba dñs descēdet de
celo. **C**anet enī tuba: ad cuius clan-
gorē vt ieronimi verbis utar tot⁹
timeat mundus. **F**ragor igitur tube
illius dum tubabit āgelus dum ex-
p̄giscūt homines tartara etia⁹ te-
nebrosa cōcutiet. **A**udient miseri q̄
ibi sunt qui illo tenent ergastulo:
audiēt tūc qui nunc audiūt ⁊ facere

nolunt. **E**xite obuiam ei. **M**agnus
quidem clamor: qm̄ ut sibilla dicit.
qm̄ tuba sonitum crescere dimittet
ab alto: qm̄ et dñs celū aduocabit
desursū. et terraz discernere volens
p̄p̄m suū. an se et prudētes v̄gines
ab infatuatis separe. aduocabit ce-
lū desursū: vt vtutes ille celorum de
suis sedibz moueātur. ⁊ oēs angeli
cū eo ad iudiciū agregent. **P**sal-
mista. **A**duocabit celū desursū id
est spūs aīa⁹q; iustorū: qbz an̄ dictū
fuerat vt requiescerent t̄pus adhuc
modicū donec impleret numer⁹ firm-
eorū. **T**ūc celesti illa habitatōe re-
lictā scē ille aīe suis corpibz reddite
tāto tūt⁹ quāto incorrupt⁹ gau-
debūt. **T**ūc in momēto in ictu oculi
iuxta ezechielē in campo pleno ossi-
bus mortuorū ossa ad ossa. et nerui
ad neruos. ⁊ iūcture adiūcturas de-
nuo colligent: qz surgit corp⁹ spūa-
le qd̄ semiatū ē aīale: ⁊ resurgēs a
mortuis iaz nō moriet̄: mors illi ultra
nō dñabit. **T**ūc in articulo in dilu-
culo diei illi⁹ veniēte spōso clamor
mag⁹ oēs excitabit dormiētes: et
clamabit vtute magna efficacissī-
ma. **E**xite obuiā ei. **E**xite dormien-
tes: ⁊ in occursum iudicij festinate.
Tūc plāget se oēs tribū ēre. **T**ūc bi-
cēt mōtibz cadite sup nos: ⁊ collibz
opite nos. **E**xite de tumulis quos cō-
scie mēoria nō accusat. ⁊ vitate iubi-
cē bñ sibi cōscij ⁊ boni meriti gaudē-
tes. **R**eproboz aut̄ nō tam volūtas
q̄ ptās iudicij exhibebit: nec tam
de monumētis exient q̄ trahentur
Merito dies illa dies ire dies cala-
mitatis ⁊ miserie dies tenebrarū et
caliginis p̄dicat: in q̄ iudicij signū
tell⁹ fudore madescet: in q̄ recidet e-
celo ignis ⁊ sulphuris amnis. **T**ar-
tareūq; chaos mōstrabit ēra deli-

scens. **I**gnis eni ante dñm pcedet
et inflābit in circuitu e⁹ mimicos
eius: quos tūc instar sodomitarū in-
uenit nubes et intēctos. **S**ic eni resur-
gēs ignis sulphuris ymber in-
uās igniet et oburet. **E**rit tūc omni-
no miserabile visu et corruptibile
et cremabile corpus ardebit: nec i-
teribit cōbure et nec minuet. **C**apil-
lus eteni te capite non pibit: qz nil
corpi qd incorruptelā induerit. vlt
incidi poterit et aduri. **A**spice sale-
mā: iam sup ignitas et ardētes pru-
nas illeō corpe gradiētem. **P**orro
allectus lapis talis fer tuz esse natu-
re: vt semel accensus inextingui bi-
liter ardeat: igne lapide inherente
nec tñ cōsumēt. **T**ali vero modo vt
opmor: ignis ille sulphure⁹ inflā-
mabit mimicos dñi. **I**ustos vero sic
babiloneos tres pueros nō tanget
omino nec cōtristabit nec molestie
quicquā importabit: cū reformabit
dñs corpus hūanitatē nre cōfigura-
tū corpi claritatis sue. **R**ogo qd in-
ter is erit mētis peccatoribz: q nūc
letant cum malefecerint. et exultāt
in rebus pessimis. **Q**uid inq animi
tūc habebūt ardētibz elemētis. fra-
tēs scēte et hiatu terribili chaos de
mōstrāte tartareū: cōsurgētibz mor-
tuis et iudice illo cui pater omne iu-
diciū debet. cū oibz angelis celit⁹
aduētiētes. **A**lērū me dum hec co-
gito et scribo cor timore palpitāt.
humēt oculi: et tribularer nimis si
nescirē miscēdas dñi. **V**erū ad apo-
stetū reuereamur. tūc surrexerūt oēs
vrgines ille et ornauerūt lāpades suas
id est oīas cogitatōibz accusātis
bus aut etiā defēderibz. **A**rguā te
in qd statuā oīa faciē tuā. **P**osui-
m⁹ nos pēa nra post dorsū nostrū
dñi hincinerem⁹: et tanq de actibz

nostris nulla esset aī tribunal xpī
faciēda discussio p negligentia pec-
cata mīta obliuioni tradidim⁹. **S**z
quid ait: **S**tatua te oīa faciē tuā:
id est totā vitā tuā qd quid cogita-
tu actuqz peccasti aī tue faciē men-
tis adducā: q cū simul oīa videris bi-
cā. **N**ec fecisti et tacui. **S**ic fieri arbi-
troz horā illā: tale iudiciū fieri veri-
tate q xpūs ē in corbuz singulorū
iudicāte. **D**eu quāta tunc in mētez
veniet q nunc vel nulla putantes in
cōfessā atqz impurgata relinqm⁹:
qd metuēs pi⁹ ac prudens rex eze-
chias. recogitabo tibi inqt oēs an-
nos meos in amaritudine aīe mee.
Recogitabo. id est iterū cogitabo:
ne aliqd forte oblit⁹ sim⁹. **N**eqz ali-
quid miudicatur⁹ et in discussū rema-
neat. **O**rnāt ergo lāpades prudē-
tes vrgines oleo qd in valis repositue-
rāt: s; fatuaz vrginūz lāpades ex-
tinguunt⁹: et qz tenebrāz opa fece-
rāt: in tenebris remāseēt. **H**ate no-
bis inquit de oleo vro. **S**tulta pe-
titio. **V**ix iustus saluabit⁹. et vix etiā
sāctis iusticie sue oleum sufficit ad
salutē: quāto min⁹ et sibi et pxi mis.
Noe. daniel et iob nec filiam libera-
bunt: s; aīa q peccauerit ipa morie-
tur. **S**ic aīa q iusticiā fecerit sola sal-
uabit⁹. **R**ūderūt prudētes dicētes ne
forte nō sufficiat nobis et vobis: ite
potius ad videntes et emitte vobis
Tardatum est: iam enim nequaqz
iusticie oleum venundatur. **N**am
prophete et apostoli aliqz docto-
res qui hoc distrahē et habere
re venale solebant a tali mercimo-
nio quiescunt. **N**ec iam vltērius di-
cunt. **S**umite psalmum et date tim-
panum. **Q**uid plura. **Q**ue parate
erant intrauerūt cū eo ad nuptias.
Virgines ad nuptias intrant: qz

introducet rex in cubiculum suum:
 q: earū specie cōcupiuit. **T**bi de ce-
 lesti cella vinarīa promit et p̄mat
 vinū nouū: qd piter bibet et mon-
 strabit filiis hoīs. **E**t clausa ē ianua.
Que ianua: **I**lla q nūc patet veniē-
 tibus ab oriente et ab occidente ut re-
 cūbant cū abrahā ysaac et iacob in
 regno celozū. **I**lla q ait. **E**um q ve-
 nerit ad me non eiciam foras. **E**cce
 quō patet nūc: q tūc in eternū clau-
 detur. **V**eniūt homicide et admittū-
 tur: veniūt publicani et meretrices
 et recipiūtur: veniūt sodomite. mol-
 les. adulteri. fures. et quicūq huius
 mōi: et patens eis ianua nō negat.
Multus est enī ad ignoscēdū p̄sta-
 bilis sup malicia qualēcūq et quā-
 tūcūq. **T**ūc aut qui dicit. clausa ē
 ianua. ianua pietatis et misericōdie xpī
 que nūc lacrimis gemitibus suspiriis
 et p̄cib⁹ penitētū facile patet. clau-
 sa est. **N**ullus penitētia. nullius ora-
 tio. nullius gemitus ampli⁹ admit-
 tetur. **C**lausā est illa ianua que aa-
 ron post ydolatriā recepit. que da-
 uid post adulteriū. post homicidiū
 admisit: que petrum post trimā ne-
 gatōnem: non solū nō repulit s̄ cla-
 ues suas ei obfūdandas tradidit. **V**i-
 gilare itaq quia nescitis diez neq
 horam: quia vigilātibus et orantibus.
 non dormiētibus et pigritantibus re-
 gnum celozū p̄stat: p dñm nostrū
 ihsū xpm cui est honor et gloria in
 secula seculozū. **A**men

Sermo in obitu hūberti monachi.

Hūbert⁹ famulus dñi mor-
 tu⁹ est: deuotus famul⁹. ser-
 uus fidelis. **T**ipivistiis quō
 nocte p̄terita in manus n̄ras expi-
 ravit: tanq̄ vnus ex vermiculis ter-
 re. **P**er hoc tribuum fatigauit euz

mois. et demolita ē in fauces suas:
 ut satietetur sanguine quē sitiuit.
Eya fecit qd potuit: occidit carnes
 et ecce recondita est in corde terre
Sperauit a nobis dulcē amicu p̄u-
 dentē siliariū: auxiliariū fortē. **N**ec
 mihi nec vob⁹ pepcit insatiabilis ho-
 micida: mihi min⁹. **S**iccine separas
 amara mois: **O** bestia crudel⁹ o ama-
 ritudō amarissima: o fetor et horor
 filiorū adam. **Q**uid fecisti? **O**ccidi-
 sti: possedisti. **S**ed quid? **C**arnē vti
 q solam. **A**nime enī nō habes quid
 facias. **V**olat ad creatorē suū. quē
 tam ardentē cōcupierat: tam forti-
 ter secuta fuerat omib⁹ diebus vi-
 te sue. **S**ed et ipm corpus qd vide-
 ris habere auferet a te. cū tu nouis-
 sima mimica destrueris et absorbe-
 beris in victoria. **R**eddes utiq red-
 des aliq corpus illud qd ab signū
 aduētus tui tantis hesternis die spu-
 tis et excreatomb⁹ ac multiplici for-
 diū squalore repleueras: letabūda
 et laudans. q et hunc tuis laqueis
 irretisses. **V**eniet vngentus p̄ris
 cum ptate magna et maiestate hū-
 bertum querere: et illud idē cada-
 uerofuz corpus sfigurare corpori
 claritatis sue. **T**u aut quid? **P**rofe-
 cto qd in iheremia scriptū est: et tū
 uissimo dierū stulta remanebis: et tū
 berto in eternū viuēte tu in p̄petuū
 morieris. **E**uomuit p̄p̄etam mari-
 na bestia quē deglutiēat: tu huber-
 tū reddes: quē videris tuo vastissi-
 mo ventre occlusisse. **D**e cetero f̄res
 facticiū vob⁹ s̄monē in omni forma
 s̄ctitatis iste dei fu⁹ exhibuit: quē
 et longū fecit et magnū. **L**ongū
 q̄tū ad lōgiquatē vie: magnū q̄tū
 ad vite subtilitatē. **N**ō oportet me
 apli⁹ apire os meū. si bñ retinuisse
 s̄monē e⁹: si vñs illū cōdib⁹ ip̄misti.